

2. Influències d'Emmanuel Mounier a Catalunya

Emmanuel Mounier (1905-1950), pensador compromès amb el seu temps i fundador de la revista *Esprit* (1932), ha tingut i té molts seguidors i influències a Catalunya. A tall d'exemple voldria recordar, en primer lloc, el que assenyala l'historiador Hilari Ragner: «Més encara que Maritain, influeix en el grup fundador de UDC Emmanuel Mounier. Serrahima era corresponsal de *Esprit* a Barcelona en temps en què Mounier era poc conegut a França i gens al sud dels Pirineus. No és estrany que durant la Guerra Civil, l'hora de la veritat, Maritain, Mounier, Marc Sagnier i els catòlics francesos d'esquerra es manifestessin plenament solidaris d'UDC i de la seva actitud cristiana i política» (*L'Unió Democràtica de Catalunya i el seu temps (anys 1931-1939)*, Montserrat 1976, 88).

En segon lloc, pensem en Alfonso Carlos Comín (1933-1980), que també va tenir, com Mounier, una curta existència temporal plena d'avatars semblants. La seva vinculació amb el pensament de Emmanuel Mounier té una relació directa amb un incident de la seva vida, quan el 24 de gener de 1969, prop de les dotze de la nit, irrompia en el seu domicili un excepcional desplegament d'agents del Cos Nacional de Policia amb casc i metrallera en mà, per detenir els vint-i-dos amics reunits amb la vídua de Mounier, Poulette, convidada per Alfonso Carlos a visitar Barcelona. D'aquests, cinc van passar a presó acusats de reunió il·legal. Comín, Josep Maria Piñol i Juan N. García Nieto van ser tres d'ells, que van sortir després de cinc setmanes; però Alfonso Carlos hi va ingressar de nou per complir una sentència de dos anys perquè havia publicat l'article «Després del referèndum, repressió», en la revista francesa *Témoignages Chrétiens*. Va complir una mica més de tres mesos de presó i el Consell de Ministres li va concedir finalment la llibertat sense més el 24 de gener de 1970.